

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s váro sainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:

főutca, 203. sz. a.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:

Az Eperjesi Népbank helyiségeiben, főutca 2. sz.

Ide intézendők az előfizetések, hirdetések s a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Helyre ..... 100 frt — kr.
Félévre ..... 100 „ „
Negyedévre ..... 100 „ „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

Hirdetési díj:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyílttér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Eperjesnek vízkérdése.

II.

H. L. Első cikkünk feladatával tüztük: kimutatni egy jó s állandóan vizet szolgáltatató vezetéknek szükségességét. Kit az abban felhozott érvek mélyebb gondolkodásra nem indítottak, ez talán még is csak megfontolta a körülményt az utolsó hetekben, midőn is városunk két hétig teljesen viz nélkül maradt s ki tudja még meddig fog maradni viz nélkül, a „Kunston“ fogantatva vett nagyobb és gyökeres javítások okából. Valljon ezen nagyobb és gyökeres javítások kiterjednek-e a Kunstonak azon oldalára is, hogy ez a javítások befejezése után jobb s a mi fő: tisztább és trágyától mentettebb vizet fog-e szolgáltatni, erről hallgat a história! Mi úgy hisszük hogy nem, a dolog marad a régi, egynéhány csatornabeli deszka, vagy vízi kerék-lapát vagy eső kivételével.*)

De miképen kell ezen annyira szükséges vízvezeték létesítenünk? Előre is ki kell jelentenünk, hogy mi, midőn vízvezetékéről szólunk, oly mivét tartunk szemünk előtt, mely képes a várost, annak minden utcáját, minden házát a szükséges vízzel ellátni, mely tehát csöveit nem csak az utcái medencéjébe, hanem az egyes há-

* Szabad e helyütt a feletti esodalkozásunknak kifejezést adni, hogy miért nem intézkedett a Tek. tanács és városi építőhivatal az iránt, hogy ezen két heti szünetben az utcái vízmedencék azon sármennyiségektől tisztítsassanak, melyek a nyár folyama alatt azokban lerakódtak; talán azért, mert nincs olyan üledék. Ugy gondoljuk azért mert legjobban, ha minden a régi Schlendirán szerint megy.
H. L.

TÁRCZA.

Messalina.

— Elbeszélés. —

Irta: R. P. O.

(Folytatás.)

Már majdnem egy hó mulott azóta, hogy Zádory Ernőt aléltan vitte vissza bánatos anyja házába.

Köszirty az első napokban magánkülvil állapotban feküdt, s később is aggasztó volt helyzete; betegségéből csak is jó anyja és Izája szorgos ápoló kezei alatt üdült fel. E két nő szakadatlanul ott időzött a beteg ágya mellett, szent áhitattal imádkozva.

A szerető szív könnyen bocsát meg. Köszirtyné és Iza sűrű fáttyollal fedék a multat; örültek, boldogok voltak, hogy Ernő ismét közöttük van, hogy szerethetik.

Szegény Iza, nagyon szenvedett Ernő távolléte alatt, hisz ő mindenek felett szereti Ernőt; mint gyermekek együtt játszottak és e szent baráti érzelem a legábrándosabb szerelemmé fejlett. Köszirty mindég mondá: csak Iza lehet gyöngéd, kedves piezi felesége. És mégis képes volt őt feledni!

Ah, de most visszatért, hogy feltétlenül csak is Izáját, kis Izácskáját szeresse lángoló hűvel.

Köszirtyné és Iza gyöngéd szeretete mindinkább felejtették Ernővel a multat, Zádory pedig szintén elkövetett mindent, hogy Ernőt régi sodrába visszaterelje.

zakba sőt azoknak minden egyes lakosztályaiba vezetné; mert csak így lesz az valóságos kényelemmé, csak így lesz az minden egyes lakosra valóságos áldássá.

A jó gazda, ha házan, telkén, földjein végig tekint, még a legjobb berendezés mellett is azt fogja találni, hogy egyik másik dologra, szerszámra, beruházásra és gépre szüksége van, melynek beszerzése okvetlen szükséges, hogy ha gazdaságát rationalis módon folytatni, ha birtokából a megfelelő hasznót húzni akarja. A gazda, ki e téren fukarkodik, elmarad, maga kárára fukarkodik, s tőkéje rovására folytatja gazdálkodását. De a jó gazda, ha egyszer valamely beruházásnak hasznos voltáról meg van győződve, nem is halasztja e beruházás fogantatását. Ha a szükséges tőkével rendelkezik, könnyű a fogantatás; más-kép áll a dolog, ha a szükséges pénz nem áll rendelkezésére. Akkor két út áll előtte: vagy igyekszik egy-két évi jövedelmi megtakarításokat tenni, s az így megejtett megtakarításokból a beruházást létesíteni, vagy ha a beruházás nagyobb szerű és ha nem remélheti, hogy a szükségelt pénzt egy-két évi megtakarításokból elő teremtsé, fog nyulni egy előnyös és olesó kölcsönhöz, melyet több év alatt, talán már épen a megtelt beruházás előnyeiből, jövedelmeiből törleszt.

Városunk az utolsó helyen említett gazda helyzetében van, neki nem áll rendelkezésére a vízvezeték életbeléptetésére szükségelt tőke-összeg, neki tehát a kölcsön útjára kell lépni, valóítani a vízvezetést és

Jelenleg Ernő egyedül ül szobájában; ma vasárnap van, anyja elment Izával a templomba, — Ernő még mindig halványan néz ki, szemében bús merengés ül, keblében pedig az őszinte megbánás, de a sujtó vád még egyre marcangolja szívét.

Az ilyen romlott szerelmi történetek, melyek mulékony részegséget eszközölnek, izgató indulatikkal emlékezetünkben nem egy könnyen töröltetnek ki.

Halk kopogás riasztá fel Ernőt, az ajtó tartáult és Elvira lépe a szobába, mely gyászba öltözve, sápadt arcát özveggyi fáttyol fedé.

Köszirty összerezzen a mint a belépőt felismeré.

— Mit keres ön itt? mondá rémülettel.

— Csak nem akar elkergetni? kérdé Elvira.

— Asszonyom! úgy hiszem, nincs semmi mondani valónk? Távozzék! Ne zavarja egy boldog család egyszerű csendjét.

— Oh Ernő ne szólj így! — minden szavad gyilok! Oh ne ölj meg! Könyörülj rajtam, hisz én sokat, nagyon sokat szenvedtem.

— Ej menjen, — szóló Ernő felgerjedten, — én nem vagyok oly hangulatban, hogy művészi alakítását végig nézzem. Ön nagy színész, ezt rég tudom. — En nem hiszek önnek.

— Ne fordulj el tőlem! Oh, ne fordulj el! — kiáltá Elvira. — Tekints arcomba, — meg fogsz rémülni. Mióta elhagytál, minden nap köny áztatja szememet és az alom távol van tőlük. Szívemet rémitő kin marcangolja. — Ernő! én szeretlek! — En nem élhetek nélküled! — Megbántottalak, de lásd, az merő szeszély volt, s nem egyéb. Bocsáss meg a gyenge nőnek, kit ama pillanat felháborított. Oh igen! tekints reám; bűnbánó Magtornaként jöttem hozzád, hogy meg-

annak jövedelmeiből hosszabb évek során keresztül törleszteni a kamatot és a tőkét.
(Vége köv.)

Megyei ügyek.

Sárosmegye bizottsága f. hó 18-án — miként a mult számban jelezte volt, rendszeres ényegyedi közgyűlést tartott.

Főispán ő méltósága a közgyűlést megnyitottan nyilvánítván, szomorú kötelességének tartja kifejezést adni azon országiszerte elterjedt fájdalomnak, a melyet e megye egyik legkiválóbb fiának, nmlgu Fabry Istvánnak, a m. kir. Curia másod elnökének, a sárosmegyei bizottság egyik legkiválóbb díszének a mult hóban történt elhunyt okozott.

A közgyűlés főispán ő mltsága indítványa folytán fájdalomnak jegyzőkönyvileg ad kifejezést.

Továbbá tudomására hozza a főispán a megye közönségének, hogy Dzurányi Béla megyei esendbiztosnak, m. kir. esendör-hadapróddá történt kinevezetése folytán a megyei esendbiztos állomás üresedésbe jött. Ezen állomást, tekintettel arra, hogy a m. kir. esendörtség a megye területén már jövő évi januárhó elsejével életbe lép — Kotunovics Jánosnak ideigl. esendbiztossá való kinevezése által töltötte be.

Elnöki előterjesztéseinek legörvendesebb tárgya az, hogy dr. Schuster Constantin, a kassai r. kath egyházmegye érdemdús püspöke a két év előtt e megyében tett körutazása alkalmával szerzett tapasztalatai nyomán azon meggyőződésre jutott, hogy Sárosmegye nevelésügyének hathatós lendületet adni: e megye szükségleteinek egyik legegésőbbikét, legfontosabbját képezi. Ezen meggyőződéséből eredett ritka bőkezűsége s áldozatkészsége tette lehetővé azt, hogy Eperjesen egy kisdudorodával és apoldával egybekötött felsőbb leányiskola létrejött. A monumentalis iskolaépület aránylag rövid két év alatt teljesen felépítettett s az intézet nagyméltósága által f. hó 4 én felszen-

nyerjem bocsánatodat, — mert nagyon szeretlek. Ernő! Oh Ernő! könyörülj meg rajtam.

Köszirty halantékához kapott, e nő hangja jég hideg borzadályal tölté el őt.

— Asszonyom! kezdé szilárd parancsoló hangon: hagyjon el! én nem hallgathatom meg.

— Irgalmazz! Oh ne üzz el! — kiáltá a szép grófnő, zokogásba kitörve. Ha szerelmednek csak egy szikrája él még szívemben, meg fogsz hallgatni, meg fogsz könyörülni rémitő kinjaimon.

— Beismerem, én súlyosan vétkeztem ellened, — én egy bűnös nő vagyok — és megérdemlem, hogy megvess. Ah, de ne törj páleázt felettem; a sors és a viszonyok tettek azza a mi most vagyok. — Sülyedtem, nagyon mélyre sülyedtem, de még megfordulhatok. Hidd Ernő! bármennyire sülyedt a nő, ha igazán szeret, nem bűnös többé; a tiszta szerelem kiemeli őt a mocokból; a tiszta szerelem újból erényessé, istenfélővé, becsületessé tetheti őt. Ernő! légy kegyelmes a bűnös iránt. Térdre borulok előtted. Oh! méltass egy tekintetedre. Nézd mennyire szenvedek.

— Keljen fel! kiáltá határozottan Köszirty.

De Elvira nem kelt fel, reszkette és megtörtten feküdt e férfi lábai előtt.

Ernő újból ismétlé:

— Keljen fel!

— Nem addig, mig meg nem bocsátottál! Nem addig, mig meg nem ígéréd, hogy kiemelsz sülyedtségemből. Csak szerelmed által tisztulhatok meg; csak szerelmed tehet újból erényessé, csak az adhatja vissza hitemet, becsületemet — és hangosan zokogá: Ernő könyörület! En erényes, becsületes nő akarok lenni! Te valál az, ki felbresztettél borzasztó mámoromból, és te nem akarhatod, hogy mélyebbre sülyedjek; hogy rémitő kinjaimban neki rohanjak a falnak és ott zúzzam össze fejemet.

teltetett s a hazai közoktatás emelésére megnyitott.

A megye szellemével megegyezőnek találta, a megyei tisztikar közreműködése mellett, a felszentelési ünnepélyhez a megye részéről hálás elismerést kitüntető részvétellel hozzá járulni. — S azon meggyőződésben, hogy minden egyes bizottsági tag at van hatva ezen nemeskeblű főpapnak úgy a köz-, mint különösen megyénk művelődésére nézve szerzett érdemeiről, — indítványozza, miszerint a megye közönsége ezen nemes, nagy főpap áldozatkészségeért elismerő hálás köszönetének jegyzőkönyvében kifejezést adjon. Ezen indítvány közlésével fogadtatván, hálás elismerése jeleül köszönetének jegyzőkönyvében ad kifejezést.

A tapolyi járás szolgabírájának közfelkiáltással Berzeviczy Rezső választott meg; ellenben az alsó-tarcai járásban ifj. Kezser Bertalan leköszönése folytán üresedésbe jött szolgabíró-segédi állomást, melyre Eiszelt Antal, Szakmáry Géza és Hedry Bertalan voltak kijelölve — Eiszelt Antal nyerte el 27 szótöbbséggel.

Ezután főispán ő méltósága törvényadta jogánál fogva dr. Fűzy Béla sárokaí járásbeli szolgabírói segédet tb. szolgabíróvá, Urban Károly ügyvédet pedig megyei ügyészre nevezte ki.

Biráskodás erdei kihágási ügyekben. (Vége.)

2. A második pontban kifejezett aggályomnak bíraltánál Budafalvi úr — a jogtudományuk pótolhatatlan kárára — nem akarja kutatni, hogy mily jogelvék szolgálnak zsinórmértékül a polgári és büntető eljárásoknál; hiszen — úgy mond — a fenforgó esetben tisztán az erdőtvény irányadó és semmi más. E szerint az erdei kihágási ügyekben eljárás nem büntető; ezen eljárásnál a büntető eljárás általános jogelvéi alkalmazást nem nyernek. Az erdőtvény egy különálló, izolált törvény; semmiféle összefüggésben nem áll a többi törvényekkel. Az erdőtvény a kóran. A mi benne nem áll, az erdőügyekben nem érvényes, nem követendő. A ki az erdőtvényt nem ismeri, az teljesen képes erdei ügyekben biráskodni, habár a polgári és büntetőjog általános elveiről fogalma sincsen. Bizony, kényelmes egy helyzet! Csakhogy lehetetlen azt teremteni. Budafalvi urat kivéve nincs jogász széles e világon, a ki be nem látná, hogy a jogelvében vannak általános jogelvék, a melyek minden jogviszonyban alkalmazandók. Ezen jogelvék az egyes jogszabályokból deducálva és általánosítva lettek.

Az általánosítással el van érve az, hogy az illető jogszabályt nem kell minden egyes törvényben felemlíteni, illetve ismételni. Ezen okból kihagyattak az általános jogelvék az erdőtvényből is, nem pedig azon okból, mivel azokat az erdei ügyekben alkalmazni nem kell. Az általános jogelvéket tehát erdei kihágási ügyekben sem szabad ignorálni, és a ki ezeket nem ismeri, habár az erdőtvényt szóról-szóra tudja, azért még nincsen hivatva erdei jogkérdésekhez hozzászólani. Olyan jogelv pedig az, hogy azon esetben, ha csak az egyik fél el felelkezéssel, a felelkezett ítélet a felelkező félnek hátrányára meg nem változtatható. Ezen jogelv nem ellenkezik az erdőtvénnyel, sőt mint általános jogelv igenis kiegészítő

— Elvira! szólott Ernő, e nő fájdalmát megindította. — Oh Elvira, miért is jött ön ide?! Az ön szenvedése nagy. Vigasztalódjak, én megbocsátok önnek. — Keljen fel, én nem nézhetem meg a megáldást, egy asszony soha se feledje női büszkeségét. — Ismétlem; én megbocsátok önnek. Keljen fel az égre kérem, keljen fel és távozzék!

Köszirte igyekezett a nőt felemlíteni, de az göresösen fonta karjait Ernő lábai körül, egész valójára remegett és növekvő szenvedéllyel folytatta:

— Szeress! Oh szeress! Én nem élhetek nélküled! Szívem setét volt, érzéketlen a bűnsúly alatt, de te napként állottál előmbe, s a gyógyó sugár áttört a vétek rútfellegein, éltető ereje fetebrészté e szív önértetét, — szeretni kezdék, — szeretni isteni rajongással. . . . S mióta elhagytál, mióta ördögi szeszélyem megmérgezte irántam táplált érzületet, azóta tudom, hogy van még bennem érzélem; hogy megtérhetek, hogy lehet még belőlem jó és erkölcsös asszony.

— Jer Ernő! — Edes jó Ernőm jer! — jer velem! Kövess! jöjj a világnak egy elrejtett zugába, a hol nem laknak emberek, hagyjuk el a világot, haszontalan léha csábjaikat megvetem! Jöjj! divatos öltönyeim a lángok martalekává fogom tenni, szörköntöst fogok viselni vezeklő nőként, — ismét jó lesznek, majd meglásd. — Oh jöjj velem, én nagyon gazdag vagyok, millióimat nekem adom, korbácsot is adok a kezébe. — én csak rabszolgánod leszek, aláztattal foglak szolgálni, — eltűrom, hogy megvess, hogy lábbal tiporj, hogy megostorozz. Mindent, mindent annyi odaadással fogok tenni, míg végre belátod, hogy méltó vagyok arra, hogy felemelj magadhoz. — Oh jer, a magány boldogítani fog bennünket, hidd meg, nem fogjuk banni, hogy nélkülözünk az embereket. Én öröngön szeretlek, mindent el fogok követni, hogy újból megszeress. Oh könyörülj . . .

része az erdőtvénynek. Kénytelen vagyok tehát kifejtett aggályomat továbbra is fenállónak kijelenteni.

3. A harmadik aggályomnak tárgyalása alkalmából megjegyzi Budafalvi úr, hogy e tekintetben felfogásom azon tévedésem alapszik, mintha az 1879. évi XXXI. t. cz. (erdőtvény) az 1879. évi XL. t. cz. (kihágási törvény) által az illető §-ra nézve megváltoztatva lett volna. Lám, lám, hogy én ezen tévedésemet észre nem vettem! Persze, a külön időben hozott törvények nem állanak egymással organikus összefüggésben. A korábban hozott törvénynek intézkedése semmi szín alatt meg nem változtathatik a később hozott törvénynek ellenkező intézkedése által. „Lex posterior derogat priori”, ezen jogelv nem létezik, valamint azon jogelv sem, hogy minden bűntény, tehát a kihágási ügyeknél is, a későbbi törvénynek enyhébb rendelkezése eo ipso hatályon kívül helyezi a korábbi törvénynek szigorubb rendelkezését. Ha pedig léteznének is ilyen jogelvék, azok nem alkalmazhatók, ha a két törvény ugyanazon egy évben hozottot.

Ezek a jogelvék, ezek a csunya jogelvék! Milyen tévedésbe ejtettek azok engem! Mily szerencsés Budafalvi úr, őt a jogelvék nem bántják. Az ő ítélőhatóságát nem zavarják ilyen haszontalan dolgok. Quid illi Hecuba! Minek a jogelvé! Semmi! Az erdőtvény mind. De igaz, Budafalvi úr a kihágási büntetőjogkönyvet is idézi ellenem; hisz — úgy mond — ez részletesen felsorolja azon eseteket, melyekre rendelkezései alkalmazandók, az erdei kihágásokról azonban egy szót sem szól. Valóban nem szól, hogy szólana is?! Hiszen az erdei kihágás nem is kihágás. A kihágási büntető törvénykönyv 1. §-ának 1. pontja, mely szerint kihágást képez a többi közt azon esekelmény is, melyet minden törvény — tehát az erdőtvény is — annak nyilvánít, és így ilyen esekelmény a kihágási büntető törvénykönyv általános határozatai szerint elbírálandó, — természetesen csak az én fantáziámban létezik. Hisz ez a tévedéseknek egész tömkelege! Mily lesújtó tapasztalás! Ezen kétségbejött helyzetemben csak két körülmény vigasztal engem. Az első körülmény az, hogy azon tévedésben, mintha a későbbi törvény megváltoztatná a korábbit, Ulpiántól kezdve Dr. Pauler Tivadrig valamennyi jogtudós élt, — és hogy különösen a magy. kir. Curia, mint legfőbb ítélőszék 1881. évi május 27-én 1498. szám alatt egy hasonló kihágási ügyben hozott ítélete alkalmából teljes ílésileg elvi megállapodásként kimondta, hogy mindenféle kihágási ügyben a pénz-büntetésnek elzárásra való átváltoztatásánál a legkésőbb hozott 1879. évi XL. t. cz. rendelkezése alkalmazandó, és így tiz forint helyett egy napi elzárás szabandó ki. A miben ilyen tekintélyek tévednek, tévedhetek én is jogász reputációmnak veszélyeztetése nélkül. A második vigasztaló körülmény reám nézve az, hogy a jóságos gondviselés nekem Budafalvi úr személyében egy Ariadnét (sit venia generi) ajándékozott, a ki engem ezen tömkelegetől jogtudományának fonalával szerencsésen kivezet, és arra tanít hogyan kelljen a Minstauskúnt előálló jogelvék felett győzedelmeskedni és így minden alkalmatlan jogelvtől menten a biráskodás tőkelyét elérni. Fogadja ezen fáradozásáért legforróbb köszönetemet.

Eperjesen, 1882. évi szeptember hó 15. én.
Dr. Glück Lipót, ügyvéd.

Az ellenállhatatlan bűvös Elvira agyvelőhasítójagatásban tört ki; arca, mely igéző varázsával anyai férfit bódított el, most rémségesen megváltozott, Szemei kidüledtek, de köny nem enyhíté égető fájdalmát; végre egész kimerülten esett össze.

Köszirte még néhány pillanattig megkövült állott előtte, s azután, mintha egy nehéz nyomasztó álomból ébredne fel, körüljártatá tekintetét.

— Elvira! — kezdé lány engesztelő hangon, a nőt felemlítve és a pamlaghoz vezetve. — Elvira térjen magához. Esküszöm, én megbocsátok önnek.

És egy hosszabb kínos szünet után folytató:

— Meglehet, hogy abban az időben, midőn önrel valék, képes lettem volna egy szavára életemet feláldozni önért, — de amaz álomból felocsúdtam, anyámat és arámat nem hagyom el többé soha. Ha ön csakugyan szeret, ha szívében csakugyan létezik becsületérzet, akkor nem fogja tőlem azt a rémitő áldozatot követelni, hogy elhagyjam, hogy megöljem őket.

— Ébredjen fel ön is Elvira, — utaink különféle, nem haladhatunk együtt, mindkettőnknek a kötelesség szava hi. — Ha meghajolnék akarata előtt, akkor csakugyan méltán nevezett ön gyávnak. A gyáva férfi pedig csak játékszer az ön kezében. Térjen magához Elvira, — keresen vigasztalást, keresse azt a vallásban, tegyen jót embertársain, de mindenkélt fogadja magához kedves kis leánykáját, ölelje őt karjaiba, halmozza őt csókjaival, nevelje fel őt s ő meg fog önnek bocsátani. Csak ez emelheti ki önt a süllyedségből, csak ezáltal tisztulhat meg ön, csak ezáltal szeretheti meg magát a világ becsülését. És agg napjaiban nem lesz elhagyatva, egy kedves teremtés szeretettel állandó majd ön mellett, s ön benne újra átéli ifjúságát. — Elvira! tekintsen anyáma, tanulja meg tőle: hogy mi az anyára nézve gyermeke, s ön nem lesz többé szerencsétlen.

(Vége köv.)

Különfélék.

Az eperjesi kisednevelő-egyesület f. év szeptember 24-én délelőtt 11 órakor tartja sz. kir. Eperjes város tanácstermében évi rendes közgyűlést, melyre az egyesület tagjai és pártfogói tisztelettel meghívottak. — Tanácskozási tárgyak: 1. Az igazgató választmány évi jelentése. 2. A számadások megvizsgálása s a jövő évi költségeloirányzat megállapítása. 3. Netáni indítványok. Kelt az 1882. évi szeptember hó 9-én tartott igazgató választmányi ülésből. Szentandrassy Lajos, elnök.

Meghívas. Az eperjesi kerül. ev. Collegium néhai Ujhazy Józsefnek, mint a Collegium pártfogójának emlékére 1882. évi szeptember hó 27-én d. e. 10 órakor a Collegium nagytermében ünnepélyt tart, melyre a Collegium pártfogóit s a tanügy minden barátait tisztelettel meghívja. A coll. előjáróság.

Szintársulat Kis-Szebenben. Kis-Szebenben jelenleg — mint értesültünk — Füredi Lajos 18 tagból álló szintársulata működik. A társulat tagjai közül levelezőnk különösen kiemeli a bajos Halmi Vilma operette-énekesnőt s Szigligeti Jolan drámai hősnőt. A társulat f. é. október hó 10-ke körül Soóvárra is szándékozik átrándulni néhány előadásra. Jó sikert kívánunk!

Megható katonai ünnepélynek voltunk tanúi f. hó 22-én. Az napon ugyanis helybeli honvédszázalójunk a kassai táborból hazatérve, a méstéren megállapodott s négyeszet formált, melyen belül az összes tiszt urak és altisztek foglaltak állást. Ezután Jánosy Emil százados úr előszóltotta Biath József törzsmestert, — kinek ő Felsője a koronás ezüst érdemkeresztet adományozta — s a következő hangulatteljes beszédet mondta el:

Honvédek! Mielőtt a befejezett őszi gyakorlat után ismét hazatérnétek, — ezennel meg egy, minden katona-szívet emelő s lelkesítő ünnepélynek lesztek szemtanúi.

Van ugyanis közöttünk egy egyén, ki oly szerencsés, hogy a szolg. szab. II. r. 392. pontjában foglalt határozmányok kifolyásában részesül.

Biath József törzsmester ugyanis, közei 37 évi szakadatlan tetteges szolgálai ideje alatt, oly kifogástalan, józan magaviseletet tanúsított, hogy annak közvetlen előjárói hivatva érezték magokat Biath törzsmester sikeres szolgálatait s példás magaviseletét felsőbb tudomásra hozni.

Ő Cs. és Apost. kir. Felsője az előadottakat legkegyelmesebben méltányolni méltóztatván, f. é. aug. 18-án kelt legfelsőbb elhatározással Biath József törzsmester hosszú és sikerteljes szolgálatainak elismerésül, őt a „koronás ezüst érdemkeresztel” jutalmazni kegyeskedett.

Midőn ezen legfelsőbb haduri elismerés s jutalmazás jelvényét ezennel (s szavakkal szóló Biathhoz fordult) Önnek mellére tűzném, — szolgáljon ezen magasztos jelenet mindegyikünknek serkentésül s buzdításul szolgálatainak teljesítésében, azon meggyőződéssel párosulva, hogy jeles szolgálattettek és kiváló tettek Ő Felsője által mindenkoron méltányoltatnak. Önnek pedig magam és e zászlóalj minden egyes tagja nevében kívánom, hogy a nyert kitüntetést meg hosszú évek során át viselhesse.

A beszéd általános lelkesedést szült, a derék szónok szavainak elhangzása után a zászlóalj által kepezett négyeszőg vonallá fejlődött s Schmidt esk. kir. ezredes és állomásparancsnok úr, a kitüntetettet bal oldala mellé vévén nagyszámu kíséretével állást foglalt, mire a zászlóalj nyitott oszlop-rendet alakítva, az ezredes és a kitüntetett előtt igen sikerült díszmenetben elléptetett. E lélekemelő jelenet a jelenvolt nagyszámu polgári közönségre s-m téveszté el hatását.

A magyarosodást és népnevelést terjesztő egyesületek életbelételese végett kiküldött 100-as bizottság folyó hó 18-án Bánó József ő méltóságának elnökele alatt ülést tartván, előterjesztetett, miszerint az összesen széjjelkúldott 734 gyűjtőiből eddig csakis 141 érkezett vissza; ezeken összesen 24 alapító, 214 rendes és 240 pártoló tag is iratkozott be. A fentebbiek szerint az alapszabályokban a megalakításhoz megkívánt tagszám máris meglévén, az egylet alakuló közgyűlésének napjál folyó évi október hó 2-án délelőtti 11 órája tüzetett ki Egyuttal mindazok, kik gyűjtőiveiket ez ideig be nem terjesztették felkérni határozattak, miszerint azokat mielebb legkésőbb azonban a közgyűlés napjáig a megyei főjegyzőhöz betérjeszteni sziveskedjenek. Alapító tagokként újabb beléptek: Berzeviczy Pál, Gr. Desseffy Dénes, Mattyasovszky Tamás, Berzeviczy Béla, Pillér Kálmán, Eperjesi Népbank, Bánó Árpád és Desseffy Kálmán 50—50 frrtal.

Szerencsétlen flótas. Hódmezővásárhelyen egy gazdaember kikapó feleségének négyyszer a hasába szurt, — aztán elkeseredésből magán ejtett szurást; mely azonban nem lévén halálos, felakasztotta magát a mestergerendára. Ott meg uramfi, leszakad a kötél, s ő a földre pottyan. Látván, hogy nem sikerül az öngyilkosság, kiszalad az udvarra, beleugrik a kutba: de onnan meg kihúzzák a szomszédok. Most a hűvösön ül. Az asszony sebei nem életveszélyesek. Denique, még az öngyilkossághoz is szerencse kell!

Az új
5 és 10 frrt
német nyelvű
kiadati,
szükségűdő
nyomathatni,
jegyek kiadás
s inkább a re
forgalomba h
kiadatásánál
Rothsch
Frankfurtban
lomási ikeken
lottak be a
4 560.000, a
ifjabbnak, mi
13 120, mind
másodperczben
utóbbi mindj
gyezük, hogy
percz van.

Hajótöre
zasztó szeren
kanadai gőzö
nyolcz em
reszletek meg

Venus
környekbeli p
gyrszól kész
hivataltas be
végett hozta
Este fele csak
sal hátán; d
istennő meg t
vizsgálta teha
ime! — az h
alabastrom-fel
hogy a furlan
művészzel va

Az emb
tétkelen élvez
arról tanuskó
országban éve
linka és egyél
asszony. Nem
10.000, Belg
1500 az ily al
alatt 300 000
ivás miatt. E
gyógyszerész
rosban reggele
tisztító szereke

A Buda
ajánljuk az ol

Ung

Ben alle
Leben Ungarn
erfreulich als
große Anzahl
Auslande thät
haben, dort
Leben beifol
Männer? Ist
ihnen einen
ihnen, die of
sich nahmen u
nur der craffe
Da ist ein P
an der Parise
rector der St
Professor des
demie zu Bri
von Univerfite
fie alle hätten
ber als die fo
frohen Herzen
welche Ausfich

3081. 1882. 1

Braun K
mann végreha
frrt és frt. irá
1. Elár
1159-ik számu
névére irt ing
2. Kiká
3. Az ár
1882. évi nov
jakor megtarta
4. Venni
készpenzben,
natpénzül lete
5. A vé

Az új egyforintos államjegyek, melyek az 5 és 10 frtosokkal egyenlően csak magyar és német nyelven állítvák ki. október hó 1-jén fognak kiadni, de azért annak, hogy az ez időben szükségellendő pénzjegyek mennyisége aligha fog kinymathatni. De illetékes körökben az új pénzjegyek kiadását nem akarják tovább halasztani, s inkább a régi egyforintosokat is egy ideig még forgalomba hagyják, úgy mint az az új 5 frtosok kiadásánál történt.

Rothschild testvérek jövedelme. A majnai Frankfurtban lakó Rothschild testvéreknek adóvalomási iveren 9.348.000 márká jövedelmet valottak be a folyó évre és pedig az idősebb 4.560.000, az ifjabbik meg 4.788.000 márkát. Az ifjabbnak, mint valaki kiszámította, minden nap 13.120, minden perczen 546 márká s minden másodperczen 15 pfening jövedelme van. — Ez utóbbi mindjárt jobban fog hangzani, ha megjegyezzük, hogy ez esztendőben 31.5360.000 másodperczen van.

Hajótörés. Egy Londonból érkezett hír borzasztó szerencsétlenséget jelent, hogy „Asia“ kanadai gőzös hajótörést szenvedett s kilenczvennyolcz ember a tengerbe fult. Bőve részletek még hiányoznak.

Venus mint csempésző. Egy Hamburg környékbeli parasztember nemrég egy 4 láb magas, gypsból készült tört lábú Venust hozott a vámhivatalba s bejelentette, hogy a szobrot kijavítás végett hozta a városba s delután vissza fogja vinni. Este felé esakugyan megérkezett a paraszt s Venusal hátán; de egy vámörnek felűnt, hogy az istennő még most is csak egy lábán áll. Megvizsgálta tehát a szerelem bájos istennőjét, és ime! — az hamis 1200 drb finom szivart rejtett alabastrom-fehér keble alatt. Felesleges mondani, hogy a furfangos paraszt drágán fizette meg a művészettel való illetén visszaelést.

Az „emberirtó“ Hogy a szeszitalok mértékelen élvezete mennyi áldozatot kíván évenként, arról tanuskodik a következő kimutatás. Angolországban évenként 50.000 embert öl meg a pálinka és egyéb ilyenmő ital, ezek között 12.000 asszony. Németországban 40.000, Oroszországban 10.000, Belgiumban 4000, Franciaországban 1500 az ily áldozatok száma. Amerikában 8 év alatt 300.000 ember halt meg mértékelen alkohol ivás miatt. E statisztika pendantjakép egy párisi gyógyszerész kiszámította, hogy a francia fővárosban reggelenként 6000 ember vesz be gyomortisztító szereket.

A „Budapesti Hirlap“ előfizetési felhívását ajánljuk az olvasóközönség becses figyelmébe.

Ungarn im Auslande.

Von allen Thatfachen, die auf das geistige Leben Ungarns Bezug haben, ist wol keine unersreulicher als die, daß eine große, ja über-große Anzahl unserer allertüchtigsten Kräfte im Auslande thätig sind, dort ihren Wirkungskreis haben, dort ihren Ruhm begründen, dort ihr Leben beschließen. Ist es die Schuld dieser Männer? Ist es unsere Schuld? Sollen wir ihnen einen Mangel an Patriotismus zumuthen ihnen, die oft die größten Entbehrungen auf sich nahmen um hier bleiben zu können und nur der crassen Unmöglichkeit selbst nachgaben? Da ist ein Professor der orientalischen Sprachen an der Pariser Universität — da ist ein Director der Sternwarte zu Paris — da ist ein Professor des höheren Violinspiels an der Akademie zu Brüssel — da sind eine ganze Reihe von Universitätsprofessoren in Wien — und sie alle hätten ihr schönes Vaterland nicht lieber als die kalte Fremde? Sie alle kämen nicht frohen Herzens zurück, wäre für sie nur irgend welche Aussicht im Lande? — Es ist gar nicht

anzunehmen. Ist auch die Wissenschaft selbst, fern von allen nationalen Tendenzen, so kann sich doch der Mensch, der die Wissenschaft pflegt, nicht seines Nationalgefühls entäußern. Ihm muß doch die Sache nicht ganz gleich liegen; er muß es doch schmerzlich empfinden, daß all sein Fleiß dem fremden Lande gilt, von fremden Gelde belohnt, von fremden Leuten anerkannt wird. Und warum, fragt er, nimmt das Vaterland meine Dienste nicht an? Warum giebt es keine Verwendung für meine Kräfte? Ist es so arm? Unmöglich. Ein Land das an Steuern nahe 300 Millionen Gulden entrichtet; ein Land, dessen Territorium das halbe Areal von Frankreich ausmacht; ein Land, dessen Bodenreichthum fast unvergleichlich ist — wie kann man dieses Land arm nennen? Giebt es nicht noch viel ärmere Länder, die für ihre Söhne Bedeutendes leisten? Was thut das Dänemark. Alles für Kunst und Wissenschaft! Und was das unansehnliche Portugal? Und was Norwegen?! Müßte Brandes in's Ausland gehn? Und Anderssen? Und Björnson? Und wieder: kann man daselbe sagen von unseren großen Erzählern, Bildhauern und Dramatikern? Was hatte Izsó von allem Fleiß? Und was Jókai? Und Dóczy — mußte er nicht weichen? Man komme ja nicht mit der Regierung! Ein Mann sollte sich schämen ewig die Bemutterung, die „Beammung“ der Regierung zu verlangen. „Die Regierung“, das ist mit anderen Worten, ein Heiße von Beamten, die ihre bürokratischen Functionen erfüllen sollen, ihre Amtsstunden einzuhalten haben, höflich und zuvorkommend sein sollen — alles Uebrige ist von Uebel. Man kann es wol nicht gradezu unlieb nehmen, wenn man dervainen oder der anderen Excellenz gelegentlich eines Banquets darüber hofirt, daß sie das geistige Leben des Landes gehoben, daß sie der Civilisation auf die Beine geholfen, und was dgl. billiger Phrasen mehr sind. Es sind aber Ban-kettreden. Aber am Markte des Lebens selbst zählen die Herren gar wenig. Nicht weil sie ihrer Aufgabe nicht gewachsen wären. Sondern weil es ganz und gar nicht ihre Aufgabe sein kann, die geistigen Kräfte eines Landes passend zu verwerthen, das ist Sache der Gesellschaft — nicht der Minister. Was kann z. B. irgend ein Minister Ungarn's gegen die im höchsten Grade betreibende Thatfache, daß es wol in keinem Lande so viele in's Faule und Schale gerathene Talente giebt wie bei uns? Ließe sich darüber eine statistische Tabelle aufstellen, man könnte es leicht nachweisen, daß es wol nirgend so zahlreiche Talente giebt wie bei uns. Jeder aufmerksame Reisende hat diese Beobachtung gemacht. Und wer von uns erinnert sich nicht aus seinen Schul- und Universitätsjahren her so vieler Jünglinge von ganz ausgezeichnete Begabung, die dann in des Wortes verbalster Bedeutung verkommen! Eleseneweszedtek. Welch ein Medner war Lacz! Welch brillianten Verstand hatte Pista! Welch wunderbare Phantasie in Géza! Und was war das Facit? Der eine schleppt sich in irgend einem Bureau herum, der andere ist Gehilfe eines Gerichtsaspiranten, der dritte elend verheirathet, — verkommen. Das sind die Gegenstücke jener Jünglinge, die im Auslande thätig sind. Gegenstücke, darunter meine ich die Rehrseite der selben Medaille. Denn dem Lande ist es gleichviel — ob man

dadurch unthätig wird, daß man hier zu Lande nichts thut, oder daß man — im Auslande Alles thut. Es muß durch die Gesellschaft ein neuer Zug regerer geistigen Lebens gehn; sie muß sich lebhafter bewußt werden, daß es an ihr ist, ihre jüngeren Kräfte in Thätigkeit zu erhalten, sie muß durchdrungen sein davon, daß ihre Talente und Genies ihre eigentlichen Stützen und Säulen sind — und wird sie das nicht, so können die Herren Minister noch 5 neue Universitäten gründen, und in der Sache wird gar nichts geändert werden.

TageSneugigkeiten.

Neue Beamte. Anlässlich der leghin abgehaltenen Komitats-Congregation wurden Herr Rudolf v. Berzevich zum Stuhlrichter und Herr Anton Eißelt zum Stuhlrichter-Adjunkten erwählt. Ferner wurden ernannt: zum Stuhlrichter ad honores: Herr Béla v. Füzy und zum Komitatspräsidenten ad honores Herr Advokat Karl von Urban.

Auf die heutige Annonce der Firma Böhm machen wir hiemit aufmerksam.

Die Verhandlungen in Betreff der Bier-, Zucker- und Kaffee-Steuer, welche dieser Tage unter Vorsitz des Magistratsrathes v. Podhorányi stattfanden, sind bereits beendet worden.

Abchiedsfeft. Das 5-te Bataillon unseres Regiments, welches aus dem Regiments-Verbande schied, um fortan Bestandtheile eines neu zu formirenden Regiments zu bilden, ist am 18. d. M. nach Bgló abmarschirt. Tags bevor fand in der Restauration des Hotels zum „Schwarzen Adler“ ein Abchiedsfeft statt, welchem sämtliche Herrn Offiziere der Garnison beizwohnten. Zahlreiche Toaste wurden bei dieser Gelegenheit ausgebracht, und gestaltete sich der Abschied zu einem warmen und innigen.

Vor einigen Tagen hingegen schied Herr Hauptmann Omeis von den Kameraden: derselbe wurde in die Herzegowina abberufen. — Allen den Herren im Namen des Publikums von Eperies unser herzlichstes Lebwohl!

Felelős szerkesztő: **Kyess Géza.**

Kiadótulajdonos: a tulajdonosok nevében: **Haitsch Lajos.**

Geheime Krankheiten

Heile ich auf Grund neuester wissenschaftlicher Forschung, selbst die verzweifelsten Fälle, ohne Berufsstörung. Ebenso die böartigen Folgen geheimer Jugendsünden (Onanie). Nervenzerüttung und Impotenz. Grösste Discretion. Bitte um ausführlichen Krankenbericht.

Dr. Bella, 9 12

Mitglied gelehrt. Gesellschaften u. s. w.

Paris, 6 Place de la Nation 6.

BEACHTENSWERTH.

EPILEPSIE
Krampf- & Nervenleidende,
finden sichere Hilfe durch meine Methode.
Honorar erst nach sichtbaren Erfolgen.
Briefliche Behandlung. Hunderte geheilt.
Prof. Ch. Albert, 9-12
Paris, 20 Avenue de Wagram.

H i v a t a l o s r o v a t.

3081. 1882. tkszám. 1

H I R D E T M É N Y.

Braun Katalin végrehajthatónak Böeder Hermann végrehajthatott elleni árverési ügyében 50 frt és jár. iránt.

1. Elárvereztetik Nagy-Sáros nagy. község 1159-ik számú telekjökönycbeni Böeder Hermann nevére irt ingatlan.

2. Kiköltési ár 276 frt 50 kr.

3. Az árverés a kebelbeli tkönyvi hivatalban 1882. évi november hó 6-ikának délelőtti 10 órájkor megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek 27 frt 60 krt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban bánatpénzül letenni.

5. A vételár egyenlő részletekben és pedig

1-ső részlet 30, a 2-ik 60, és a 3-ik 90 nappal leütés napjától számítva 6% kamatokkal, az eperjesi kir. adóhivatal mint letéti pénztárba lefizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámítatván.
6. A feltételek alólírott hatóságnál betekintethetők.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság Eperjesen 1882. évi augusztus hó 31-én.

D e s s e w f f y s. k. T a h y, s. k.
jegyző. h. elnök.

3921. sz. 1882. Az eperjesi kir. ügyészségtől.

Árlejtési hirdetmény.

A felügyeletem alatt álló eperjesi közp. fogházban, úgyszintén a kis-szebeni, bártfai, szvid-

niki girálti és lemesi kir. járásbírósi fogházakban letartóztatott összes foglyok élelmezése az 1883-ik évi január 1-jétől ugyanez évi december hó 31-ig bezárólag terjedő időre árlejtés útján fogván biztosítottatni, az árlejtés határnapjául f. évi október 9-ik napjának délelőtti 10 órája tűzetik ki.

Az árlejtés az eperjesi kir. ügyészség hivatalos helyiségeiben fog megtartatni, hol az árlejtési feltételek is megtekinthetők.

Miről a vállalkozni kívánók oly megjegyzéssel értesítettnek, hogy a szabályszerű bélyegjeggyel ellátott zárt irasbeli ajánlataik 400 frtnyi bánatpénz melléklése mellett az árlejtésre kitűzött óraig alulirt kir. ügyészségnél elfogadtatnak.

Eperjesen, 1882. évi szeptember hó 8-án.

K r a y I s t v á n, s. k.
kir. ügyész.

1 p. h.

Nem hivatalos hirdetések.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

KÉPES CSALÁDI LAPOK

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.
Felelős szerkesztő: KOMÓCSY LAJOS.

A „Képes Családi Lapok“ t. évi október hó 1-én ötödik művészet körében felmerülő minden mozzanat. Minden szám-
évfolyamába lép, ami mindennel jobban bizonyítja, hogy nagy hoz egy ivnyi külön regény-melléklet könyvalakban. Havon-
ként „Nővilág“ című divatlap-szám-
talán képpel, szabásrajzzal stb. és
„Gazdasági és Háztartási Lap“ is
jár ingyenes melléklet kép. A boi-
ték telve a komoly s trefás talá-
nyok minden fajával. A közönség-
nek ingyen áll rendelkezésére
„Kérdések“, „Feleletek“, „Ajánla-
tok“ részére a társalgó csarnok.
Minden negyedévben gyönyörű
színes műmelléklet egészen ingyen.
Ezek közül eddige megjelenek:

A „Képes Családi Lapok“ a legolcsóbb, leg-
terjedelmesebb, legdiszesebb magyar hetilap.
Megjelen minden vasárnap egészen ingyenes
regény-melléklettel. — Külön (ingyen) „Di-
vatlap“ és külön (ingyen) „Gazdasági és ház-
tartási lap.“ — Gyönyörű jutalomképek és
rendkívüli kedvezmények.
Megjelen tízezer példányban.

Prielle Cornélia. Felekinő-Munkácsy Flóra. Paulayné. Helvey
Laura, Blaháné Lujza, Szigeti J. s legutóbb Jászay M. assz.
pompásan sikerült arcképei. E gyönyörű arcképesarnokot
folytatjuk, hogy a hazai közönség művésznőit, művészeit ismerje.

A legközelebbi évfolyamban külön regény-mellékletkép „A MÉTELY-HINTÓK“ című eredeti regényt közöljük b. Horváth Miklós jeles írónk
tollából. A regény valódi társadalmi korrajz. 1-3

MUTATVÁNYSZÁMOT A KIADÓHIVATAL KIVÁNATRA BÁRKINEK KÜLD BÉRMENTVE.

Előfizetési ár: egész évre 6 frt — félévre 3 frt — negyedévre 1 frt 50 kr.

MEHNER VILMOS kiadóhivatala: BUDAPEST papnövelde-utca 8. szám alatt.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Megbízható ügynökök

Állandók és utazók, egy régi bankháznál igen dús
jövedelmi forrást lelnek egészen új sorsseg- és
járadék-kombinációk eladásában.

Ajánlatok a „Fortuna“ kiadó-hivatalához
Budapest, Gizeláter 3. 1

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ich beehre mich hiemit einem P. T. Publi-
kum die höfliche Anzeige zu machen, dass ich
für die Herbst- und Wintersaison mein Waaren-
lager bedeutend vergrößert und mit den entspre-
chenden Artikeln bestens assortirt habe. Man fin-
det nun bei mir in reichster Auswahl u. vorzüglichster
Qualität: Möbelstoffe und Teppiche, Bettvorleger,
Vorhänge; die neuesten und modernsten Kleider-
stoffe, wie: Cachemire, Cheviotte, Ternos, Flanelle
Seidenwaaren, Samt, Aufputzstoffe aller Art:
Rumburger-, Holländer-, Freiwaldauer-, Creass-
und Garnleinwände, Damastgradl, Chiffon von
1/4—10/4 Breite. Piquet-Schnürl- und Waschbar-
chende; ferner Tuch- und Schafwollwaare, Tisch-
zeuge, insbesondere Zipser Erzeugnisse, Kaffeegar-
nituren, Damenconfection mit fertigen Dameutol-
letten.

Mein Möbelbazar enthält ausser allen in die
Möbelbranche einschlagenden Artikeln auch ein
reichhaltiges Sortiment der allerneuesten, feinsten

A főútczai 130. számú házban azok

Lakás

melyet mindedig t. Karvasszky Ágost tanár úr
bérbe tartott — kiadandó.

Bővebben értesülhetni alóírott háztulajdonos-
nál az eperjesi Népbank helyiségében vagy az
alkülvárosi 37. számú ház kertjében.

Klór Gyula.

und geschmackvollsten Einrichtungen für Salon-
Speise- Schlafzimmer, Arbeitskabinette, Seiden-
Bourette, Sammt- und Crepp-Garnituren; Nähma-
schinen verschiedenster Konstruktion von Weeler,
Wilson, Singer, Howe in Abzahlungen von nur
einen Gulden per Woche. Alle hier angeführ-
ten Artikel werden bei coulanter, reeller Bedie-
nung zu staunend billigen Preisen abgegeben.

Die Herrenwelt erlaube ich mir noch beson-
ders darauf aufmerksam zu machen, dass ich auch
einen vorzüglichen Zuschneider acquirirt habe und
daher in der Lage bin fertige Herrenanzüge nach
neuester Façon und in elegantester Aus-
stattung von fl. 15 aufwärts zu liefern.

Muster auf verlangen franco.
Um zahlreichen Zuspruch ergebnst bittend,
zeichnet

hochachtungsvoll
Franz Böhm.

Trágya eladás.

Az eperjesi m. kir. ménteleposztályban 1882.
évi október hó 1-től 1883. évi szeptember hó
30-áig természetű trágyára folyó 1882. évi szept-
ember hó 26-án d. e. 10 órakor fog a nyilvános
árverés az eperjesi takarékpénztár hivatalos helyisé-
geiben megtartatni. Miről a venni szándékozók
ezennel értesítettek. 1

A főútczai 203. számú ház

felső emelete (mészárszék fölött) bérbeadandó.
Bővebben értekezhetni Kys Róbert, ügyvéd-
nél Eperjesen. 2-2

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Carl Kirchmayer verpachtet seine im Hotter
der Stadt Eperies u. z. in den besten Rieden
gelegene, aus 168 Kübel Garten-Wiesengrund u.
Ackerfeldern bestehende Wirthschaft mit sämt-
lichen, im vorzüglichen Zustande befindlichen
Wohn- u. Wirthschaftsgebäuden.

Die Pachtbedingnisse sind auch im Geschäfts-
locale D. Oszwald in Eperies zu erfragen.

Kirchmayer Károly, tulajdonát képező
Eperjes város területén, még pedig a legjobb
dűlőkben fekvő, 168 köbölnyi kert, rét és szántó-
föld-területből álló városi gazdaság az ahoz tartozó
s kitűnő állapotban lévő lak- s gazdasági épületek-
kel együtt haszonbérbe adandó.

A haszonbérleti feltételek Oszwald D. keres-
kedésben is megtudhatók. 1-3

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ELŐFIZETÉS

„BUDAPESTI HIRLAP“

czimű fővárosi napilapra.

A „Budapesti Hirlap“ a legolcsóbb s legterjedtebb magyar lapok közé tartozik. Megjelenik mindennap még ünneputáni napokon is
12—16 oldalnyi tartalommal, melyben a politika, a társadalom, irodalom, művészet, a hatósági és gazdasági élet röviden, szabatosan és hiteles
források alapján tárgyalatik.

Közül a „Budapesti Hirlap“ élénken irt rendes rovatain kívül mindennap két távezét, állandóan egy-egy jeles regényt folytatásokban,
számos szórakoztató és ismeretterjesztő cikket; van állandó vidéki rovata, vannak megbízható külföldi levelezői, szóval a „Budapesti Hirlap“
a mellett hogy hazafias hivatásának a fővárosi német újságok kizorítását a magyar családokból tüzte ki, a versenyt sikerrel veheti föl bármely
külföldi vagy hazai lapársával, melyek mindenikénél még hozzá olcsóbb.

A „Budapesti Hirlap“ állandó dolgozó társai a következők, u. m.: Csukási József, szerkesztő, gróf Teleki Sándor ezredes, báró
Kaas Ivor, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Szokolay Kornél, Kacziány Géza, Berényi László, Rákosi Viktor, Benedek Elek, dr. Volf Vilmos.

A „Budapesti Hirlap“ előfizető ára félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr.
Czime: „Budapesti Hirlap“, Budapest, kalap-utca 16. sz.

Tisztelettel ajánljuk a „Budapesti Hirlap“-ot a hazafias magyar közönség pártfogásába.
Csukási József s. k. Rákosi Jenő s. k.
A Budapesti Hirlap“ kiadó-tulajdonosai.

Az

Ide intézendő

Az Eperjesi
Ide intézendő

Eper

Sok e
Wein János
mestere m
lunk időző
de egyszer
mely szerit
jékán terjed
a Tarczána
homok- és
egy termés
nyiségben
rozva, onna
város felett
épülne a n
vek vezette
házaiba, az
kell magará
eddig, nem
a Podhrac
zetni, legak
venne igény
E terv
számította:
kintsünk el
vizvezeték
belől 8000
ilyen munk

— Oh
— kiáltá fel
tam nem kö
— Ter
lére ölelni gy
karok meg fo
mek hangját
Oh Elvira m
Elvira
arczát.

— A l
gunynyal. —
szeretett. —
hetik fel több
rüljön, még
veszni. —
nem kis leány
ahonnan ninc
Néhány
dul és mint e
összeszorul és
— Csa
— Ezután t
Es a n
abban a pill
A gróf
szűrő és meg
megsemmit
— A C
Zádory.
— Ugy
volt; de n
szólt Ernő Z